

Krúdy

filmszínház

Nyíregyházán

A Nyírség jelentős kulturális eseményéről a nagy író lánya, Krúdy Zsuzsa tudósított levelében.

»Óh Nyírség, óh Magyarország! Te tündéri panoráma, miért szálldos vissza lelkem mindvégig régen látott tájakra? Nem adtál magadból egy talpalatnyi földet sem, mégis jobban szeretlek téged, mintha uradalmaim terülnének el öleden...«

Így rajong szűkebb hazájáért Krúdy Gyula, aki 99 esztendővel ezelőtt látta meg itt a napvilágot. Ez a táj pedig a legelmaradottabbak közé tartozott. Hiába termett itt a legjobb, legnemesebb, világviszonylatban is kitűnő krumpli, alma és dohány, szegénység, sötétség, kulturálatlanság jellemezte. Nem véletlenül, hiszen — »a Nyírség az a hely, ahol legtovább volt agaruk és vizslakutyájuk a tönkrement gavalléroknak, és ahol mindig-mindig emlékeztek a régi uraságra, elkótyavetyél! tekintélyére, ősi birtokra és fennhéjázó nemessegre. Itt mindenki a múltjából akart megélni... Mással már beletörődtek az emberek, hogy vége a régi világnak, dolgozni, tanulni, igyekezni kell, hogy megélhessünk. A Nyírségben még mindig a követválasztást várták... fantasztikus tervek, légvárac, szépen kicirkalmazott remények, édesded ábrándok jól kifejlődtek ezen a mocsaras, ködös, szegényes, kidőlt-bedőlt tájon... Alig jutott eszébe valakinek, hogy dolgozni is kellene.«

És most itt, éppen itt, a mozgásba, pezsgésbe, fejlődésbe lendült Szabolcsban 13 és fél millió forintos beruházással építették meg az ország legszebb, legkorszerűbb filmszínházát, melynek homlokzatán Krúdy neve ragyog.

Krúdyé, aki, bár 18 esztendőskorától a fővárosban élt, ám e magyar vidékhez sohasem lett hűtlen. Regények, novellák, tárcák, publicisztikai írások légióiban emlékeznek szülőföldjéről, talán legszebben az N. N., Napraforgó és az Urak, betyárok, cigányok című regényeiben. Felbecsülhetetlenül gazdag film-témák rejtőznek írásaiban.

Jó lenne megélni azt a szép napot, amikor majd Krúdy filmet mutat be a Krúdy mozi!